

екологічної культури у населення України. Адже нині в Україні функціонує лише один сміттєспалювальний завод і один переробний, але він працює лише на 50% [2].

Список літератури:

1. Варламова С.І. Екологізація промисловості в Україні: проблеми та перспективи / С.І. Варламова, І.С. Варламова // Ефективна економіка. – 2018. – № 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4753>.
2. Мірошніченко В. В., Тьорло В. О. Проблеми становлення зеленої економіки в Україні // Наукові записки НаУКМА. Економічні науки. К., 2018.

Іванова Н.Ю.

Національний університет «Києво-Могилянська академія»,
к.е.н., доц., доцент кафедри економічної теорії

РОЛЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ У ФОРМУВАННІ КРЕАТИВНОГО КАПІТАЛУ

У ХХІ столітті найважливішим ресурсом, що забезпечує спроможність і багатство держав, стали не матеріальні активи, а знання та інформація, носіями яких є людина[1]. Тобто, саме людський капітал став стратегічним фактором економічного зростання країни. В свою чергу, ключовою фігурою людського капіталу, фігурою, яка задовольняє виклики сучасної економіки, є креативна особистість, так звана «homo creativus». Саме такі особистості і формують, значною мірою, креативний капітал.

Вагомий внесок у вивчення креативного капіталу вніс Р. Флорида, який стверджував, що креативний капітал базується на трьох факторах: технології, таланті та толерантності. Р.Флорида визначав креативність на основі дефініції словника Уебстера як здатність створювати значущі нові форми і інтерпретації [2], як максимальний економічний ресурс, здатний генерувати нові ідеї і кращі шляхи вирішення проблем, що підвищує продуктивність і життєві рівень населення [3].

Структурними елементами креативного капіталу є: люди, інфраструктура, бізнес, влада та бренди [4]. В даному випадку креативний капітал визначається як здатність людини не лише створювати нові ідеї та знання, але також отримувати з них зиск, приймати на їхній основі ефективні, нешаблонні рішення в безперервно змінних умовах ринкової економіки [5].

У розвинутих країнах зростання людського капіталу перевищує зростання капіталу, що вироблений підприємствами. У зв'язку з цим гостро постає питання підготовки спеціалістів, знання, вміння і навички яких відповідають вимогам ринку. А це означає, що сучасна освіта має відповідати вимогам роботодавців, має готувати спеціалістів, які є не лише висококласними фахівцями, але й і креативними особистостями. Це є сучасними викликами для вищої освіти, але, водночас, стратегічними напрямками її модернізації.

Вища освіта відіграє стратегічну роль у розвитку суспільства оскільки її основні функції лежать в основі його життєдіяльності. Саме вища освіта допомагає у створенні, вдосконаленні та поширенні знань через дослідження та навчання.

Як зазначає Матраєва О.Д. процес навчання в університеті впливає на розвиток креативності. Управління цим розвитком може здійснюватись на трьох рівнях. По-перше, відбуваються особистісні зміни, які здійснюються під час спілкування з викладачами, іншими студентами, під час участі в студентських організаціях та подіях. По-друге, високий вплив мають участь у науково-дослідницькій діяльності та велика кількість практичних форм навчання. І, по-третє, розвитку креативності сприяє саме освітнє середовище, а саме: низькій рівень конфліктності, психологічний клімат, мотивація, певний ступінь свободи, можливість вибору додаткових дисциплін і занять [6].

Таким чином, саме система вищої освіти, яка здатна підготувати спеціалістів що володіють компетенціями, які відповідають вимогам сучасної економіки, стає одним зі стратегічних факторів формування креативного людського капіталу.

Список літератури:

1. Dunning J.H.: 1) Explaining International Production. L.; Boston, 1988. 378 p.; 2) Location and the Multinational Enterprise: A Neglected Factor? // Journal of International Business Studies/ 2008.Vol. 40, no. 1. P. 5 – 19.
2. Robinson J.R. Webster's dictionary definitions of creativity [Електроний ресурс] // Online Journal of Workforce Education and Development/ 2008. Vol. 3, iss. 2 Summer. URL: <http://opensiuc.lib.siu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1071&context=ojwed>
3. Florida R. The Rise of the Creative Class/ And How It's Transforming Work, Leisure and Everyday Life. N.Y., 2002
4. Індекс креативного капіталу [Електроний ресурс]. URL: <http://csr.ru/wp-content/uploads/2017/02/Index-Brief-280217.pdf>
5. Пилявский В.П., Дмитриев В.Я., Климин А.И. Роль образовательных услуг в формировании интеллектуального капитала // Петербургский экономический журнал. 2016. №2. с. 15 -22.
6. Матраева А.Д. Роль высшего образования в управлении креативным человеческим капиталом [Електроний ресурс]. <https://cyberleninka.ru/article/n/rol-vysshego-obrazovaniya-v-upravlenii-kreativnym-chelovecheskim-kapitalom>

Клименко Аліна

Національний університет «Києво-Могилянська академія»,
студентка МП-2 «Економіка»

МОДЕРНІЗАЦІЯ РИНКУ ПРАЦІ ЯК ФАКТОР ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КРАЇН ЄС

Розвиток нової технологічної революції призводить до значних змін у розвитку економіки. Значний вплив можна прослідкувати на динаміку і структуру ринку праці. Автоматизація та цифрова економіка призводять до змін у вимогах роботодавців та впливають на портрет ідеального працівника. На ринку праці у вигазі гнучкі працівники, які можуть швидко вчитися новому. Проте перед економіками світу постала нова проблема – інноваційний розвиток можливий за умови швидкого впровадження всіх умов нової технологічної революції, що потребує висококваліфікованих кадрів. Як виявилось згодом структура ринку праці потребує модернізації. Гнучких працівників значно менше, ніж людей, які не можуть пристосуватися до нових трендів.

Мета дослідження – визначити проблеми ринків праці країн ЄС та шляхи їх вирішення в контексті інноваційного розвитку. Завданнями даного дослідження є: проведення загального аналізу стану ринку праці країн ЄС; визначення ключової проблеми, яка стосується якісних показників працездатного населення; виділення працездатних груп населення, які потребують допомоги у пристосуванні до нових умов ринку праці; визначення фактору освіти як інструменту перекваліфікації кадрів для ефективної участі у інноваційному розвитку держав ЄС. Об'єкт дослідження – робоча сила на ринках праці країн ЄС.

Глобальний індекс конкурентоспроможності країн визначає чотири основні складові, якими має володіти держава за умов четвертої промислової революції: людський капітал, спритність, стійкість та інновації [1, с.2]. Всі ці чотири фактори пов'язані між собою. Під людським капіталом мають на увазі здоров'я громадян та розвиток їх професійних навичок, які формують ринок праці.